

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě, soud pro mládež projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. prosince 2019 **odvolání obžalovaného mladistvého Xxx**, narozeného xxx a **odvolání podané za mladistvého a v jeho prospěch obhájcem Mgr. Tomášem Pavlíkem** proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně, soudu pro mládež ze dne 29. 8. 2019, č. j. 3 Tm 15/2019 – 94, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného mladistvého xxx a odvolání, které za mladistvého a v jeho prospěch podal obhájce Mgr. Tomáš Pavlík, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně, soudu pro mládež ze dne 29. 8. 2019, č. j. 3 Tm 15/2019 – 94, byl obžalovaný mladistvý xxx uznán vinným jednak proviněním výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku a jednak proviněním ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
2. Podle skutkových zjištění okresního soudu se daných provinění dopustil tím, že
„v přesně nezjištěné době, nejméně však od 1. 10. 2018 do 5. 10. 2018 ve xxx, okres xxx, v místě svého trvalého bydliště v domě čp. xxx a jinde na území České republiky poté, co vytvořil profil na sociální síti instagram s prezentovanými informacemi „žena, Barča, 15 let, tanec, hledám kluka a Štramberk“, za kterou se vydával, s účty „Posílám_fotky“ a „Posílám_nudes“, tak prostřednictvím těchto účtů, které zpřístupnil poskytnutím přístupového hesla i dalším osobám mladším 18 let, rozesílal fotografie zobrazující dívku ve věku 15 let předvádějící pohlavní orgány, které získal na přesně nezjištěných internetových stránkách, přičemž požadoval a přesvědčoval společně s dalšími osobami, kterým předmětný profil poskytnutím hesla zpřístupnil, aby ostatní osoby i mladší 18 let, vyhotovovaly a zasílaly vlastní obnažené fotografie, a to výměnou za uvedené fotografie dívky, které prezentovali jako své, když současně prostřednictvím e-mailové adresy xxx zaslal nezletilé xxx, narozené xxx, fotografii zobrazující nahý dívčí klín osoby, která se jevila být dítětem, a to vše činil do doby zablokování profilu provozovatelem sociální sítě instagram.“
3. Za tuto trestnou činnost mu okresní soud uložil podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže ve znění novel (dále jen „z. s. m.“) úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 z. s. m. podmíněně odložil na zkušební dobu 1 roku.
4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný mladistvý xxx, přičemž za mladistvého a v jeho prospěch tak učinil i obhájce Mgr. Tomáš Pavlík. Opravné prostředky byly zaměřeny proti všem výrokům napadeného rozsudku a v písemně podobě tyto odůvodnil obhájce Mgr. Tomáš Pavlík. V rámci písemného odůvodnění odvolání a jeho následného doplnění odvolatelé předně vytkli okresnímu soudu, že dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a rozsudek je založen na nesprávném právním posouzení skutku. Poukázali na to, že byť mladistvý předmětný účet založil, tak následně dal k němu přístup i dalším kamarádům a

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Matušinská
v zast. Drahomíra Anlaufová

vzhledem k tomu, že účet byl již zrušen, není možné zjistit, kdo na něj čím přispěl. V řízení nebylo prokázáno, že by mladistvý měl v úmyslu požadovat po ostatních, respektive ostatní přesvědčovat, ať vyhotoví a zašlou vlastní obnažené fotografie a nebylo ani prokázáno, že by mladistvý rozesílal fotografie zobrazující dívku ve věku 15 let předvádějící pohlavní orgány. Stran fotografie nahého ženského klínu pak odvolatelé namítali, že v tomto směru se nejedná o natolik společensky škodlivou věc, aby na mladistvého bylo nutno působit prostřednictvím trestního práva. V dalším pak odvolatelé rozvedli obhajobu obžalovaného mladistvého, jakož i výpovědi svědků, načež brojili proti užité právní kvalifikaci. Ve vztahu k provinění dle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku vyjádřili přesvědčení, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný mladistvý osoby, jimž sdělil přístupové údaje k účtu, respektive další konverzující osoby nějak sváděl k nemravnému životu. Toto následně rozvedli, kdy poukázali i na to, že mladistvý umístil na účet asi tři fotografie dívek s poprsím, kdy však šlo o fotky osob starších 18 let. Stran provinění dle § 192 odst. 1 tr. zákoníku pak namítali, že vyjma jedné již zmíněné fotografie nahého dívčího klínu nebylo prokázáno nic, co by svědčilo o dětské pornografii. V tomto směru následně rozvedli důkazní situaci, a to v kontextu uplatnění obhajoby. Navrhovali proto, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného mladistvého podle § 226 písm. b) tr. ř. od obžaloby zprostil.

5. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnými subjekty [§§ 246 odst. 1 písm. b), 247 odst. 2 tr. ř., § 72 odst. 1 z. s. m.] a Krajský soud v Ostravě, soud pro mládež, jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.), neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř. či odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.
6. Z podnětu podaných opravných prostředků přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že podaná odvolání nejsou důvodná.
7. V řízení, jež rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.
8. Po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl odvolací soud k závěru, že se v něm nalézací soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Nalézací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. a zjistil tak skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. při pečlivém uvážení všech okolností případu vyhodnotil jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal přitom na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného mladistvého. V tomto směru krajský soud pochybení nalézacího soudu, namítané odvolateli stran nesprávného vyhodnocení skutkového stavu, nezaznamenal. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by některý podstatný a stěžejní důkaz neprovedl nebo že by hodnocení důkazů bylo provedeno v rozporu se zákonem či pravidly formální logiky. Za dané situace odvolací soud plně respektoval provedené hodnocení důkazů okresním soudem, jímž je ostatně podle § 263 odst. 7 věta poslední tr. ř. i vázán.
9. K odvolacím námitkám směřujícím proti **výroku o vině** krajský soud předně uvádí, že tyto v zásadě představují jen opakování obhajoby již uplatněné v průběhu řízení před okresním soudem. Jak již bylo přitom výše avizováno, okresní soud dostal svým povinností ve smyslu § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., veškeré své úvahy i závěry rozvedl dostatečným způsobem a s obhajobou obžalovaného mladistvého se vypořádal. V této souvislosti nelze ani pominout, že nalézací soud

po provedeném dokazování upravil skutkovou větu oproti podané obžalobě a ve prospěch mladistvého vypustil právní kvalifikaci dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku. Proto stran výroku o vině krajský soud odkazuje v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozsudku a v kontextu uplatněných odvolacích námitek toliko stručně zdůrazňuje, případně dodává následující.

10. Obžalovaný mladistvý xxx se k věci vyjádřil toliko v přípravném řízení, kdy jednání kladené mu za vinu připustil pouze částečně. Okresní soud výrok o jeho vině zcela správně opřel o další ve věci provedené důkazy, a to výpovědi svědků i listinné materiály. Tyto hodnotil nejen jednotlivě, ale i všech vzájemných souvislostech, kdy jeho závěrům (viz zejména bod 13 odůvodnění rozsudku) nelze nic vytknout. V rámci určitého zjednodušení tak lze konstatovat, že byť mladistvý svůj podíl na celé věci bagatelizoval, zejména z výpovědi slyšených svědků je zřejmé, že jeho role při „spravování“ předmětného profilu, respektive účtu byla zcela klíčová. Na základě provedeného dokazování pak okresní soud dospěl ke správným závěrům i stran zvolené právní kvalifikace, kdy však i v tomto směru lze na jeho argumentaci plně odkázat. Toliko pro úplnost krajský soud dodává, a to z hlediska subjektivní stránky, že provinění dle § 192 odst. 3 tr. zákoníku se mladistvý dopustil v úmyslu přímém, provinění dle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pak přinejmenším v úmyslu nepřímém.
11. Faktem zůstává, že obžalovaný mladistvý se nyní stíhaného jednání dopustil ve věku (pouhých) 15 let, kdy jeho prvotní pohnutkou pro vytvoření daného profilu na sociální síti Instagram bylo udělat si z dalších osob legraci. Z hlediska případné aplikace ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku je však třeba poukázat na několik okolností, které zvyšují společenskou škodlivost daného jednání. V první řadě jde o osobu nezletilé xxx, kdy této třináctileté dívce se rozesílání fotografie s údajně jejím nahým klínem hluboce dotklo a narušilo to její pověst. Za ještě závažnější však krajský soud považuje to, že profil, respektive účet vytvořený a spravovaný obžalovaným mladistvým potenciálně ohrožoval celou řadu nezletilých osob, které se právě tímto způsobem mohly snadno dostat do kontaktu s dospělými pachateli mravnostních trestných činů. Pokud navíc zohledníme, že obžalovaný mladistvý již v minulosti vykazoval určité výchovné problémy, nelze než uzavřít, že okresní soud zde důvodně volil prostředky trestního práva.
12. Následně byl odvolacím soudem přezkoumán **výrok o trestním opatření**. V tomto směru je nutno předně poznamenat, že postoj obžalovaného mladistvého k celé věci znemožnil dát průchod odklonu, potažmo (a to i s ohledem na již výše uvedené) postupovat toliko cestou výchovných opatření. Obžalovanému mladistvému tak muselo být uloženo trestní opatření, a to úhrnné dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, podle ustanovení nejprísněji trestného, tedy podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku, kde rozpětí trestní sazby odnětí svobody modifikované ustanovením § 31 odst. 1 z. s. m. činí 3 měsíce až 1 rok a 6 měsíců. Při absenci konkrétních odvolacích námitek pak krajský soud stran daného výroku odkazuje ve zbytku na odůvodnění napadeného rozsudku. Z hlediska podaných opravných prostředků je totiž zřejmým, že uložené trestní opatření odnětí svobody v trvání 4 měsíců, tedy takřka při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, za současného stanovení nejkratší možné zkušební doby v délce 1 roku, nelze v žádném případě považovat za nepřiměřeně přísné ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. či dokonce nezákonné. Bude nyní pouze na obžalovaném mladistvém, aby se ve zkušební době vzorně choval, vedl řádný život a nedopustil se žádné úmyslné trestné činnosti nebo závažnějšího přestupku, jinak by uvedené trestní opatření odnětí svobody musel vykonat. V opačném případě rozhodne okresní soud o tom, že se v zkušební době osvědčil.
13. Na základě všeho shora rozvedeného nebyla odvolání obžalovaného mladistvého a jeho obhájce shledána důvodnými a jako taková musela být podle § 256 tr. ř. zamítnuta.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Matušinská
v zast. Drahomíra Anlaufová

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 20. prosince 2019

Mgr. Alexandra Erbanová v.r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Tomasz Kafka v.r.